

‘Ik ben een wereldreiziger, vooral verslaafd aan Afrika’

De KVS sluit het seizoen af met het festival Fast Forward. Curator is componist en saxofonist Fabrizio Cassol, aanvoerder van Aka Moon en motor achter tal van muzikale projecten. ‘Ik ben een muzikale wereldreiziger, maar ik ben vooral verslaafd aan Afrika. Minstens twee keer per jaar moet ik erheen. Maar ik ben ook enorm gehecht aan België. Onze creatieve energie is opmerkelijk, hier op de kruising tussen Latijnse en Germaanse culturen. Vreemd dat dat in onze politiek zo weinig speelt.’

DOOR DIDIER WIJNANTS

BRUSSEL • Het Fast Forward Festival is een reeks van zes concertavonden. Vanavond begint het met *A Lover's Question*, een nieuwe interpretatie van het Baldwinproject dat David Linx en Pierre Van Dormael 25 jaar geleden maakten.

Het festival wordt op 19 juni afgesloten met een project van Marie Daulne (Zap Mama) met verschillende generaties Congolese muzikanten. Ertussenin heeft Cassol een paar vertrouwde ensembles en projecten gekozen, maar ook enkele voor ons land nog goed bewaarde geheimen.

Onmiskenbaar: het programma draagt heel duidelijk jouw stempel.

Fabrizio Cassol: “Logisch toch? Als je zoiets aan een artiest vraagt, dan doet die dat vanuit zijn liefdes en zijn passies. Daar gaat het dus over: het zijn mensen die ik goed ken en van wie ik het werk bewonder. Neem de Franse groep Tôth. Zij werken samen met Senegalese muzikanten. Dat ligt in de lijn van wat Aka Moon vijftien jaar geleden deed met Doudou N'Diaye Rose, maar het gebeurt in een heel ander tijdsgewricht. Bedenk bijvoorbeeld: er is nu een zwarte Amerikaanse president. De wereld is veranderd, de attitudes zijn anders, de muzikale kennis is gewijzigd. De instincten en de intuïties zijn geëvolueerd. Projecten als deze moet je telkens opnieuw uitvinden en vormgeven. Tôth doet dat schitterend. Om dezelfde reden is het Baldwinproject nog relevant. Er zit een sterke emotionele kracht in met veel aandacht voor het gesproken woord en de architectuur van de muziek. We bouwen dit nu opnieuw op met een hele nieuwe generatie muzikanten.”

Waar komt de naam Fast Forward Festival vandaan?

FOTO ISABEL POUSSET

■ Fabrizio Cassol over zijn project *Pitié!*, ook geprogrammeerd op Fast Forward: ‘Onlangs speelden we in de Vooruit. Het publiek klapte geen enkele keer tijdens het concert. Maar op het einde sprong iedereen recht. Heel sterk.’

Cassol: “Fast Forward slaat natuurlijk op die knop op oude bandopnemers, om snel vooruit te spoelen. Maar om vooruit te gaan moet je eerst kunnen terugblikken, teruggaan naar de bron, dat is essentieel voor mij in muziek. Nieuwe dingen doen, maar altijd weten waar het vandaan komt. Maar leuk is ook de afkorting: fff, dat is *triple forte!*”

Je hebt een paar goed bewaarde geheimen geprogrammeerd. Maar ook je eigen project *Pitié!*

Cassol: “Ik wilde eindelijk eens het ensemble Kartet aan het Belgische

] FABRIZIO CASSOL:
Hoe kun je in muziek iets bereiken als je geen oog hebt voor de ander? De verschillen zijn juist aantrekkelijk, ze geven creatieve energie

publiek voorstellen. Die groep rond saxofonist Guillaume Orti en pianist Benoit Delbecq bestaat al twintig jaar, is in internationale milieus heel invloedrijk, maar ze zijn merkwaardig genoeg nog nooit in België geweest. Heel geraffineerde muziek, onorthodox maar erg goed bestand tegen de tand des tijds.

“Het *Pitié!*-project is voor mezelf heel

belangrijk. Het is begonnen als een dansvoorstelling met Alain Platel, maar de concertversie is iets helemaal anders. Toen waren we verplicht om op de dans te focussen. We konden ons daar geen seconde van loskoppelen. Zonder dansers zijn we plots helemaal vrij en kunnen we de interpretatie op een heel andere manier beleven. Het is een genot voor iedereen. Enkele weken geleden speelden we in de Vooruit. Het publiek heeft geen enkele keer geapplaudisseerd tijdens het concert. Maar op het einde is iedereen rechtgesprongen. We hoorden de mensen hullen in de zaal. Dat vind ik heel sterk, het is precies wat ik met *Pitié!* wil bereiken: een grote emotionele kracht, diepe ontroering. Ook voor de muzikanten is dat een heel speciaal gevoel. En het is een hele opgave om dat te bereiken met een tijdelijk ensemble zoals dit, veel moeilijker dan met een trio zoals Aka Moon dat al decennialang samenspeelt.”

Als muzikant reis je geregeld de wereld rond, maar je blijft wel sterk aan België gehecht?

Cassol: “Ja, en ik ben officieel niet eens Belg. Ik ben wel hier geboren, maar met de Italiaanse nationaliteit. Uit respect voor mijn moeder heb ik dat nog niet veranderd, maar ik voel me honderd procent Belg. En ik vind dat we fier mogen zijn op onze creatieve energie. Weet je, ik heb onlangs gewerkt voor de Comédie Française. Wat een wereld van verschil! De Comédie Française, dat is een nogal aristocratisch milieu. Heel gedistingeerd. Ze spreken ook zo, als Grote Acteurs. Ik kreeg het daar soms benauwd van. Ik was bang dat ik op de duur hun accent zou overne-

men en dat daardoor ook mijn muziek een andere wending zou nemen. Daar was ik als de dood voor. Gelukkig merkte ik na een tijdje dat het Belgische accent geleidelijk binnensloep bij die acteurs. Dat was een hele geruststelling.”

Met het concept België lijkt het intussen nochtans niet goed te gaan?

Cassol: “Ach, die verkiezingen. Daar word ik echt zenuwachtig van. Ergens hoop ik nog altijd dat er een kracht is die sterker is dan dat politieke onbegrip. Kijk naar de muziekwereld. In de muziek moet je altijd je wereld vormgeven in samenspraak en harmonie met anderen. Je leeft altijd in een vorm van onzekerheid over wat de ander denkt, voelt, wil geven. Dat werkt alleen als je veel aandacht hebt voor de ander, goed wetende dat hij echt anders is. Hoe kun je in muziek iets bereiken als je geen oog hebt voor de ander, die verschillend is? Meer nog: de verschillen zijn juist aantrekkelijk, ze geven creatieve energie.

“België is wat dat betreft toch ideaal, op het kruispunt van de Latijnse en de Germaanse cultuur. Voor een Fransman of een Italiaan is de Germaanse cultuur helemaal niet evident. Omgekeerd is de Latijnse cultuur voor een Duitser ver van zijn bed. Belgen zijn vertrouwd met beide werelden. Dat is een enorm voordeel, maar dat lijkt niemand nog te beseffen. Daarom: ik reis wel graag de wereld rond op zoek naar de bronnen van muziek. Maar ik zal België nooit uit het oog verliezen.”

Fast Forward Festival loopt van 11 tot 19 juni in de KVS in Brussel. www.kvs.be